

İnsan Değerlidir

– KARAM-41 · 08 Ocak 2019

Kendini tanıma çabası, kolay olmayan bir süreçtir. İnsan çoğu zaman kendini, adlandıramadığı ve tanımlayamadığı duygular veya tutumlar içerisinde görebilir.

Birey, kendisini değerlendirmeden önce, varlık olarak insan kavramını ele almakla işe başlamalıdır. Bireysel dünyasını görmeye çalışmadan önce, insan olarak evrendeki yerini değerlendirmelidir.

İnsanlığın, bugünkü bilgi düzeyiyle tanımlayabildiği evren, ifadenin yetersiz kalacağı kadar büyük ve sonsuz bir varlık düzeyidir. Trilyonlarca gök cismi ve bunların akıl almaz uyumudur. Gök taşları, gezegenler, yıldızlar, yıldız sistemleri, galaksiler ve bunların bir araya gelerek oluşturduğu uçsuz bucaksız bir bütündür.

Dünya ise bu uçsuz bucaksız büyüklük içerisinde ufacık bir gezegendir. Evrenle mukayese edilmeden, kendi bütünlüğü içerisinde değerlendirildiğinde ise saymakla bitmeyecek varlıklar topluluğuyla, eşsiz ve benzersiz devasa bir âlemdir.

İnsan o kadar değerli ve kıymetlidir ki, Bütün bu inanılmaz ve sayısız güzellikler onun yaşamasını sağlamak için var olmuştur.

Kendini tanıma yolundaki insan; kendisine ait herhangi bir bireysel özelliği ele almadan önce, bu gerçekliği kavramalıdır. İnsan olduğu için son derece kıymetli ve eşsizdir.

Her bireyin sadece insan olma vasfı, ona bu değeri ve güzelliği katmaktadır. Yaşaması için sunulan hazinenin büyüklüğünden bu kolaylıkla anlaşılabilir.

O halde insan değerlidir ve başka hiçbir şeye ihtiyaç duymadan, sadece insan olduğu için bu değeri hak etmektedir. "Yani herkes biricik ve eşsizdir." Bundan dolayı her türlü özen ve güzelliğe fazlasıyla layıktır.

Öyleyse insan, kendi kıymetinin farkında olmalıdır. Bu gerçek asla göz ardı edilmemelidir. Kişi, kendisini ve çevresindekileri hak ettikleri değer içerisinde görmelidir.

Zihinsel, bedensel veya ruhsal özelliklerini değerlendirirken, yargılama değil, algılama çabası içerisinde olmalıdır.

Gerçek şu ki, en başta fiziksel özelliklerimiz olmak üzere, diğer özelliklerimizin oluşumunda kendi

emeğimiz yok denecek kadar azdır.

Esmer, beyaz veya sarışın olmak, uzun, kısa, iri ya da zayıf olmak, bireyin kendi elinde değildir. O'nun oluşumunu şekillendiren, sonsuz etken söz konusudur.

Genler, aile, çevre, beslenme vb. birçok faktörün bir araya gelerek oluşturduğu bir sonuçtur fiziki özelliklerimiz. Bu nedenle kişi, kendisini herhangi bir niteliğinden dolayı yargılamayı değil, kendi niteliklerini değerlendirmeyi tercih etmelidir.

Kendisinde var olan özelliklerle işe başlayıp, onları kendi yaşantısı içerisinde nasıl daha iyiye götürebileceğini anlamaya çalışmalıdır.

Önemli olan, her insanın mutlaka üstün ve zayıf yönleri olduğu gerçeğini hoşgörüyle karşılayabilmektir.

"Hiç kimse, kimseden her anlamda üstün değildir."

Her insanın bir başkasına göre daha iyi olduğu ya da daha zayıf olduğu yönleri vardır. Asıl olan bireyin bu anlayışla kendisinde bulunan iyi özellikleri daha da geliştirip, zayıf yönlerini güçlendirmek için çabalamasıdır.

Bu noktada yapılacak en kötü tercih, takıntılı olmak, kayıtsız ya da çabasız kalmaktır. Yani bireyin zayıf yönlerinin verdiği eziklik duygusunu kabullenmesi, ya da güçlü yönlerini geliştirme çabası içerisinde girmemesidir.

Birey, kendisinde bulunan nitelikleri işleyip-geliştirmek ve insan olmanın hakkını vermekle yükümlüdür. İnsanın, insan olarak sahip olduğu değer bunu gerektirir. Birey, insan olabilmenin sorumluluğunu ve onurunu yaşatabilmelidir.

Gelişim sürecinin başarısı, hoşgörü ve olgunluktur. Kişi hatalarını ya da eksikliklerini olgunlukla karşılayabilmelidir.

Hiçbir birey, hatada ve eksiklikte yalnız değildir. Her insanın yetemediği, yetişemediği durumlar vardır. Hatalar ya da eksiklikler bireyin önünde engel olmamalıdır.

Kişi, yetersizliklerine takılmamalı, eksikliklerini olgunluk ve hoşgörü içerisinde şekillendirip, daha iyiye yönlendirmesi gerektiğini unutmamalıdır. Sahip olduğu zihinsel, duygusal ve bedensel kapasitesini kabul edip, onları güzele ve iyiye doğru işlemelidir.

Hoşgörü ve olgun, hatayı ve eksikliği kabullenip kalmak, onları değişmez süreçler olarak görmek

değildir.

Kişi, üstün ya da zayıf yönlerini bu bakışla tespit etmeye çalışmalıdır. Her iki niteliğin de doğal olduğunu içselleştirerek, eksikliği iyiye ve güzele, iyi ve güzeli de daha iyi ve daha güzele doğru geliştirme çabası içerisinde olmalıdır.

Her birey bunu başarabilecek kapasitededir, yeter ki pozitif çaba içerisinde olsun.

Güçlü olan, zayıf yanlarını iyi bilendir. Daha güçlü olan ise, zayıf yanlarına hükmedebilir.

Sevgiyle kalın...